

عنوان مقاله:

شناسایی بافت های فرسوده شهری بر اساس شاخص های کالبدی مطالعه موردی: منطقه یک شهر تبریز

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار، دوره 2، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

هوشنگ سرور - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه مراغه، مراغه، ایران

خلاصه مقاله:

شهرها به عنوان سیستم های پویای اقتصادی- اجتماعی و زنده، به ناچار در طول حیات خود شاهد فرسودگی های کالبدی در بافت خود می شوند که از این بافت ها می توان به عنوان عضو بیمار شهرها نام برد. محدودیت های فضایی موجود در حریم شهرها مانعی برای توسعه افقی شهرها محسوب می شود و از طرف دیگر توسعه های جدید در پیرامون شهرها هزینه های بالایی را در مقایسه با توسعه میان افزا طلب می کند. با این اوصاف توجه به بافت های فرسوده و نوسازی و بهسازی آن ها از اولویت های مجموعه مدیریت شهری به حساب می رود. پژوهش حاضر بر اساس شاخص های کالبدی، درصد شناسایی و تعیین میزان بافت های فرسوده در منطقه 1 شهر تبریز هست. در این راستا ابتدا معیارها و شاخص های مرتبط با بافت های فرسوده در کالبد شهر شامل نفوذپذیری، پایداری وزیرشاخص های آن ها شامل؛ کیفیت ابنیه، عمر ابنیه، تعداد طبقات ساختمانی و نوع مصالح ساختمانی، و ریزدانگی) مشخص گردید و سپس با بهره گیری از نظرات کارشناسان و با استفاده از مدل فرایند تحلیل سلسله مراتبی این معیارها و شاخص ها وزن دهی شدند در مرحله بعد با استفاده از سیستم های اطلاعات جغرافیایی و نرم افزار ARC GIS نقشه فرسودگی منطقه مورد مطالعه تولید و در نهایت هم با همپوشانی نقشه های معیارها مورداستفاده، نقشه نهایی بافت فرسوده منطقه مورد مطالعه تولید و میزان مناطق بافت فرسوده مشخص گردید. است. نتایج حاصله نشان می دهد که 27% محدوده این منطقه شهری از فرسودگی متوسط به بالا برخوردار می باشد. در واحد تحلیل نواحی منطقه مورد مطالعه نیز ناحیه 5، با دارا بودن 45.3% از بیشترین محدوده فرسودگی برخوردار هست. در مقابل ناحیه 1 (محدوده شهرک ولیعصر)، با 12% فرسودگی کمترین میزان فرسودگی را در میان نواحی به خود اختصاص داده است.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، شاخص های کالبدی، منطقه 1 شهر تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038288>

